

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: P. M.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2005, č. j. 36 Az 170/2004 - 31,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

V záhlaví blíže označeným rozsudkem Krajského soudu v Brně byla zamítnuta žaloba žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2004, č. j. OAM - 166/LE - PA03 - PA03 - 2004, kterým nebyl stěžovatelce udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a nebyla na ni vztažena překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, přičemž zároveň podala návrh na ustanovení právního zástupce soudem a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Přípisem ze dne 21. 11. 2005 vyzval Krajský soud v Brně stěžovatelku, aby soudu předložila řádně vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a zároveň doložila, z jakých prostředků a v jaké výši si hradí ubytování v soukromí a životní potřeby. Na tuto výzvu stěžovatelka ve stanovené lhůtě reagovala, ale doložila pouze vyplněné potvrzení, nikoli vysvětlení, jakým způsobem a z čeho si hradí životní náklady. Proto Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 2. 2006, č. j. 36 Az 170/2004 - 56, rozhodl, že stěžovatelce zástupce neustanovuje. Stěžovatelka byla současně vyzvána, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení doložila soudu své zastoupení advokátem, jehož si zvolila k svému zastupování v řízení o kasační stížnosti. Na tuto výzvu stěžovatelka ve stanovené lhůtě nezareagovala a plnou moc k zastupování své osoby soudu nedoložila. K doložení plné moci udělené zvolenému advokátovi vyzval stěžovatelku rovněž Nejvyšší správní soud, ale ani jeho výzva nebyla vyslyšena, přestože byla stěžovatelka zároveň poučena o tom, že v takovém případě bude její kasační stížnost odmítnuta.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s. ř. s.“/). Ze spisu vyplývá, že tato podmínka nebyla stěžovatelkou přes výzvu soudu splněna.

Nedostatek zastoupení stěžovatelky advokátem v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než návrh stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. června 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu